

Sagen sattes til Forhandling.

A. C. Mortensen: Der er ikke Anledning for mig til at gøre mange Bemærkninger, men jeg maa dog sige, at da det ikke hidtil er lykkedes at opnaa Enighed i Konverteringsudvalget om den Konverteringsafgift, der skal svares, hvis det store Konverteringsforslag gennemføres, har man her i dette lille Lovforslag ikke kunnet indsætte de Takster, der skulde være gældende i Fremtiden, men har maattet nøjes med at ophæve de Dispensationsbestemmelser, som findes i Loven af 16. December 1933. Derved bliver Konverteringsafgiften for Ejendomme over 30 000 Kr. $1\frac{3}{4}$ pCt.; men jeg maa udtrykkelig gøre opmærksom paa, at hermed skabes ikke noget Præcedens for den Konverteringsafgift, som skal svares, hvis vi faar det store Lovforslag gennemført. Vi har den Opfattelse, at den Afgift, her fastsættes, saa vil være for lav. Vi tror ikke, at der da vil komme Penge nok i Konverteringsfonden til, at den kan danne tilstrækkelig Stødpude over for den Risiko, der bliver ved Gennemførelsen af den store Konvertering.

Angaaende Skæringspunktet mellem Konverteringen efter nærværende Lovforslag og den hidtidige Konverteringslov skal jeg sige, at det Spørgsmaal har vi behandlet i Konverteringsudvalget med Indenrigsministeren, og Ministeren har erklæret, at saa snart Loven her vedtages, vil han sende Kreditforeningerne et Cirkulære, hvori han fastsætter, at alle de, der efter Lovens Ikrafttræden har endeligt accepteret et Konverteringstilbud fra Kreditforeninger, konverterer efter den gamle Lov, og alle de, der ikke har accepteret Tilbudet, naar Loven her er vedtaget, konverterer efter den nye Lov.

I øvrigt skal jeg stærkt opfordre til, at man hurtigst muligt gennemfører denne Lov. Det var Tanken, at den skulde gaa meget hurtigt gennem begge Ting.

Det er nødvendigt at gennemføre § 1 for at faa et virkelig effektivt Forbud mod Udførsel af dobbeltmøntede Obligationer. § 2 er det nødvendigt at gennemføre, fordi der er en Del Landmænd, som har haft grundet Formodning om, at den Rente-*restance*, de havde, og som de ikke kunde betale i Øjeblikket, kunde de ved Konverteringen faa inkluderet i de faste Laan. Nu, da Konverteringen er gaaet i Staa, er disse Folk kommet i Vanskeligheder, og det vil antagelig ligge saadan, at hvis vi ikke faar denne Lov gennemført, vil Kreditforeningerne være tvunget til endnu i December

Termin at gøre Udlæg hos en Del Landmænd, som havde grundet Haab om at kunne klare sig igennem, hvis de kunde faa Udsættelse med disse Terminsrenter, og da vi har den 11. December i Dag, er det jo sidste Frist, saa det haster stærkt med at faa ogsaa den gennemført.

Den vigtigste af Paragrafferne er dog § 3, thi der foregaar jo i Øjeblikket en Konvertering af et saadant Omfang, at hvis dette lille Lovforslag ikke gennemføres saadan, at man faar standset Konverteringen, eller i hvert Fald faar en noget større Afgift af dem, der konverterer, saa er der stor Fare for, at den Konverteringsfond, som skulde danne Sikring for den kommende Konvertering, bliver udhulet paa en saadan Maade, at den ikke bliver tilstrækkelig. — Med disse faa Bemærkninger skal jeg anbefale det høje Ting hurtigst muligt at vedtage det foreliggende Lovforslag.

Krag: Om det her foreliggende Lovforslag har der været ført langvarige Forhandlinger i det Udvalg, der er nedsat til Behandling af Konverteringslovgivningen. De Forhandlinger har vist, at der med Hensyn til et enkelt Punkt i dette Lovforslag er væsentlige Vanskeligheder at overvinde. Vi fra vor Side kan ganske tiltræde Bestemmelserne i Lovforslagets to første Paragraffer angaaende de dobbeltmøntede Kreditforeningsobligationers Stilling og det effektive Forbud mod Eksport af disse og med Hensyn til Forlængelse af den retlige Fortrinsstilling i Tid, som Kreditforeningerne har. Paa dette Punkt er der altsaa ikke nogen som helst Vanskelighed. Vanskeligheden knytter sig til § 3, hvorved man søger tilvejebragt en Ændring i den gældende Konverteringslov, hvad Konverteringsafgiften angaar.

Forholdet er det ganske simple, at den Konverteringsafgift, som for Tiden er gældende, er tilvejebragt ved en Overenskomst mellem 4 Partier i Landstinget, en Overenskomst, som disse Partier føler sig bundet til, saaledes at man, hvis der paa dette Punkt skal ske en Ændring, hævder Nødvendigheden af, at 4 Partier dér er enige om at foretage denne Ændring. Jeg kan ikke undlade at udtale Anerkendelse af dette Standpunkt, fordi det jo er Udtryk for, at man saa længe en Lovgivning gælder, føler sig bundet til, hvad man har forpligtet sig til, for at denne Lovgivning kunde blive til. Men paa den anden Side skal det ogsaa fra vor Side erkendes, at der naturligvis ved Konverteringens Fortsættelse med den gældende Konverteringsafgift af